

GENERAL DATA PROTECTION REGULATION GDPR – OBECNÉ NAŘÍZENÍ O OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Ing. Miloš Drdla, Dr., MBA, LL.M.

Základní tematický blok

STUDIJNÍ TEXTY K DISTANČNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ

ÚSPĚŠNÝ LEADER

ZKUŠENÝ MANAŽER

SDÍLENÍ A PRAXE

EFEKTIVNÍ KOMUNIKACE

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Pedagogická
fakulta
Univerzita Palackého
v Olomouci

Tato publikace je výstupem projektu Kompetence leadera úspěšné školy,
reg. č. CZ.02.3.68/0.0/0.0/16_032/0008145

Jméno řešitele: Ing. Alena Opletalová, Ph.D.

Název díla: General Data Protection Regulation GDPR – obecné nařízení o ochraně osobních údajů

Autor: Ing. Miloš Drdla, Dr., MBA, LL.M. a řešitelský kolektiv projektu Centra celoživotního vzdělávání Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci.

URL autora: www.ccv.upol.cz

URL odkaz na původní dílo: www.klus.upol.cz

General Data Protection Regulation GDPR – obecné nařízení o ochraně osobních údajů by
Autor: Ing. Miloš Drdla, Dr., MBA, LL.M. a řešitelský kolektiv projektu Centra celoživotního
vzdělávání Pedagogické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci is licensed under CC BY-SA 4.0.

To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0>

GENERAL DATA PROTECTION REGULATION GDPR – OBECNÉ NAŘÍZENÍ O OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ

OBSAH

Cíle distančního textu	2
1 General Data Protection Regulation (GDPR)	3
1.1 GDPR a její podstata	3
1.2 Hlavní zásady GDPR	4
1.3 Povinnosti správce osobních údajů = práva subjektu osobních údajů	6
1.4 Základní orientační body	7
Shrnutí	8
Použitá literatura	8

CÍLE DISTANČNÍHO TEXTU

Distanční text si klade za cíl:

- seznámit čtenáře se základními informacemi týkajícími se GDPR (General Data Protection Regulation),
- vysvětlit základní podstatu GDPR,
- nastínit hlavní zásady GDPR.

1 GENERAL DATA PROTECTION REGULATION (GDPR)

General Data Protection Regulation, oficiální název Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (Obecné nařízení o ochraně osobních údajů).

Jedná se o právní předpis, který má ve své podstatě celosvětový dopad, neboť se vztahuje na všechny subjekty, které nakládají s osobními údaji občanů EU, nebo mají sídlo na území členského státu EU. GDPR je obecné nařízení, které má automatický plošný dopad, které však umožňuje některé dílčí modifikace pro jednotlivé státy s cílem lepší harmonizace s ostatní legislativou. Základní principy jsou však stejné, stejně jako cíle, které má tato legislativní norma plnit. GDPR přináší určité povinnosti pro ty, kteří osobní údaje spravují a na druhé straně práva pro ty o které se jedná.

GDPR je z právního pohledu spíše evolucí v ochraně osobních údajů, nikoliv revolucí. V případě naší země lze sledovat mnohé návaznosti na mnoho let platné právní normy, které jsou již běžně zažitě. Přistoupení k této nové normě lze tedy považovat za poměrně logický krok, který má množství pozitivních konsekvencí. GDPR je legislativní norma, která má sjednotit pravidla nakládání s osobními údaji občanů Evropské unie.

1.1 GDPR a její podstata

GDPR je poměrně rozsáhlá právní norma, která je postavena na několika jednoduchých principech. Díky tomuto lze řešit různé situace v různých zemích s poměrně srovnatelnými výsledky. Z tohoto pohledu lze dosáhnout jednoho z cílů zavedení této normy, kterým je sjednocení přístupu k osobním údajům.

GDPR je norma, která je závazná pro všechny subjekty které nakládají s osobními údaji občanů EU, respektive všechny subjekty které sídlí v některém z členských států EU. Jedná se tedy o normu, která přináší stejné povinnosti subjektům jak v naší zemi, tak i ostatních zemích unie. Z pohledu osoby, jejíž osobní údaje jsou předmětem zájmu, má tedy stejná práva jak občan naší země, tak kdokoliv jiný z jiného členského, případně i nečlenského státu EU.

Příklad

Z pohledu GDPR má stejná práva jak občan naší země, tak například turista z Portugalska. Pokud vycestujete do jiné země EU, můžete se tedy domáhat stejných práv, jako onen Portugalec v naší zemi. Platnost těchto práv je stejná ve všech případech a to ke dni 25. května 2018. Případy starší tohoto data je třeba řešit dle příslušné národní legislativy.

GDPR je poměrně obecnou normou, je postavena na principu práva na ochranu soukromí. Každý člověk má v tomto světle právo na ochranu svého soukromí a ten kdo toto právo jakkoliv omezuje, musí mít konkrétní právní, nebo věcné důvody aby tak mohl činit. Znamená to tedy, že pokud o Vaší osobě někdo něco shromažďuje, musí pro to mít důvod hodný zřetele.

Pokud se podíváme na použití GDPR jako takové, je třeba rozlišit dvě skupiny těch, kdo pracují s osobními údaji. První skupinou jsou tzv. orgány veřejné moci (například stát, soudy, policie), druhou skupinou jsou ti ostatní. V první skupině platí obecně jiná omezení a povinnosti než ve skupině druhé.

Příklad

Pravidla pro nakládání s osobními údaji mají vždy stejnou podstatu, avšak mají jiný dopad pro orgány veřejné moci a ty ostatní. Občan se například nemůže domáhat stejných práv vůči policii, ve srovnání s bankou. V případě banky se můžete domáhat zpřístupnění informací, které o Vás banka shromažďuje, v případě policie, nebo například finančního úřadu to nelze, nebo pouze v omezené míře.

Příklad

Banka je oprávněna shromažďovat o svém klientovi pouze takové údaje, které vyžaduje zákon, nebo které jsou nutné pro poskytování služeb, ke kterým se smluvně zavázala. Cokoliv nad tento rámec by měl zákazník schválit, nejlépe písemným souhlasem. Bez tohoto souhlasu například nesmí zasílat svým klientům obchodní sdělení a propagační materiály.

Příklad

Policie může v případech vyšetřování shromažďovat o občanovi informace související s předmětem vyšetřování. V případě dotazu občana stran této věci, není policie vázána povinností odpovědět.

1.2 Hlavní zásady GDPR

GDPR v první řadě definuje základní účastníky celého procesu, do kterého vstupují osobní údaje. Prvním je tzv. **subjekt osobních údajů**, to znamená člověk, jehož osobní údaje jsou předmětem zájmu. Druhým je **správce osobních údajů**, to znamená zpravidla organizace, která osobní údaje subjektů shromažďuje, uchovává, zpracovává, vyhodnocuje, nebo s nimi jinak nakládá. Tato organizace je vůči subjektu osobních údajů primárním garantem toho, že je s osobními údaji nakládáno přesně dle litery zákona. Správcem je veřejnoprávní organizace, komerční podnik, charitativní organizace, nebo třeba fotbalový klub. Do hry vstupuje ještě další subjekt, který se nazývá **zpracovatelem** osobních údajů. Zpracovatel může s osobními údaji realizovat v zásadě vše, co již bylo zmíněno, vždy je však vázán povinností vůči osobním údajům získaným od správce postupovat nejen v souladu se zákonem, ale také v souladu s pravidly, která stanovil správce osobních údajů.

Příklad

Subjekt osobních údajů je každý kdo si zřídí v bance účet. Správce osobních údajů je banka, která v této souvislosti zpracovává osobní údaje svého klienta. Zpracovatel je smluvní společnost, která pro banku tiskne papírové měsíční výpisy, které pak klientovi zasílá na adresu, kterou mu poskytla banka. Banka je vůči klientovi vázána nakládat s jeho osobními údaji jen v souladu se službami, ke kterým se zavázala. Zásilatelská společnost je oprávněna nakládat s osobními údaji klienta banky jen v rozmezí stanoveném bankou. Banka ani zásilatelská společnost nesmí tedy použít předmětné osobní údaje k ničemu jinému.

Za **osobní údaje** považujeme takové údaje, které lze jednoznačně spojit s konkrétní osobou. Nejčastější identifikací osoby je tak jméno a příjmení, která mohou být v kombinaci s adresou, nebo rodným číslem. Velmi přesným identifikátorem je v dnešní době také číslo mobilního telefonu. Pohled na jednoznačnou identifikaci je však velmi individuální, protože identifikace „řidič autobusu“ bude jiná v případě běžné rutinní jízdy, jiná v případě mediálně známého případu. Stejně tak „starosta našeho města“, je sice označení funkce, avšak jednoznačně identifikuje konkrétního člověka.

Osobní údaje mohou nabývat různé podoby. Jedná se o verbální, písemnou, nebo elektronickou podobu, případně jejich kombinace. **Verbální podoba** osobních údajů je to, co si zapamatujeme a co bychom měli reprodukovat jen za určitých okolností. **Písemná podoba** osobních údajů je tištěná v různých formách a formátech, tak jak je známe. **Elektronická podoba** osobních údajů představuje data na širokém spektru paměťových médií.

Příklad

Ochrana osobních údajů se nevztahuje pouze na tištěné a elektronické výstupy. Správce osobních údajů, respektive jeho zaměstnanci jsou vázáni mlčenlivostí ke skutečnostem, které představují osobní údaje. V praxi to znamená, že informace o pacientech v nemocnici, informace o žácích ve škole, informace o klientech banky nemohou sdělovat osobám, které k tomu nejsou oprávněné. Organizace spravující osobní údaje jsou tedy zodpovědné nejen za technickou ochranu, ale také za mlčenlivost svých zaměstnanců.

Správa osobních údajů musí mít vždy **své věcné opodstatnění**. Znamená to tedy, že správce osobních údajů může spravovat osobní údaje jen na základě určitého důvodu. Tyto důvody jsou zpravidla tři. Prvým důvodem je takzvaný **zákonný důvod**. Jedná se o všechny situace, ve kterých nařizuje zpracování osobních údajů zákon. Zpracovatel je tedy povinen zpracovávat a subjekt osobních údajů je povinen strpět toto zpracování.

Příklad

Při nástupu a průběhu zaměstnaneckého poměru je zaměstnavatel povinen shromažďovat určité osobní údaje o svých zaměstnancích a zaměstnanci toto nemohou rozporovat. Důvodem je zákoník práce, zákon o účetnictví, atd. Stejně tak banka je povinna uchovávat určité informace o svých klientech a tito takovéto jednání nemohou rozporovat. Důvodem je např. zákon o bankách. Nemocnice jsou povinny shromažďovat určité údaje o pacientech, školy o svých studentech.

Druhým důvodem je takzvaný **oprávněný zájem**. Každá organizace má právo definovat, jaké osobní údaje nad rámec zákonných povinností bude shromažďovat a zpracovávat. Musí však zpracovávat pouze to co opravdu potřebuje a k čemu má transparentní důvod. V tomto případě leží důvodové břemeno na dané organizaci. Zpracovatel je tedy oprávněn zpracovávat a subjekt osobních údajů je povinen strpět toto zpracování.

Příklad

Organizace může evidovat osobní telefonní číslo zaměstnance, nebo SPZ jeho automobilu, vyžaduje-li to povaha práce, nebo pracovního prostředí. Zaměstnavatel může (za určitých okolností) evidovat místo pobytu v průběhu dovolené na zotavenou, vyžaduje-li to povaha profese.

Třetím důvodem je **souhlas subjektu osobních údajů**. Souhlas, nejlépe písemný je třeba ve všech situacích, nad rámec obou výše uvedených případů. Subjekt osobních údajů, tedy osoba, o které je shromažďováno, musí projevit souhlas s tím, jaké osobní údaje o ní budou shromažďovány, za jakým účelem a jakou dobu.

Příklad

V případě, že banka bude zasílat svým klientům propagační materiály, musí získat souhlas klienta. Stejně tak pokud poskytne osobní údaje své dceřiné společnosti za jiným účelem, potřebuje k tomu souhlas od klienta. Stejně tak nemocnice nemůže za žádných okolností sdělit kontakty svých pacientů například za účelem obchodního sdělení farmaceutické společnosti, nebo škola údaje svých studentů za účelem např. doplňkového jazykového vzdělávání.

Písemný souhlas musí být udělen ve formě, která prezentuje pochopení ze strany subjektu osobních údajů, v opačném případě jej lze zpochybnit. Toto je jeden z nástrojů, kterými chrání GDPR člověka a jeho osobní údaje před zneužitím.

Příklad

Písemný souhlas ke shromažďování osobních údajů, který Vám předloží například dodavatel elektrické energie, musí obsahovat, co o Vás bude shromažďováno, za jakým účelem a po jakou dobu. Tyto skutečnosti by měly být formulovány tak aby to pro Vás bylo srozumitelné. Případné nejasnosti, nesrozumitelnosti, nebo kličky mohou být důvodem pro následné zneplatnění souhlasu. GDPR v této situaci straní subjektu osobních údajů a ukládá povinnosti správcům osobních údajů.

Správce osobních údajů je povinen takzvanou **minimalizací osobních údajů**. V praxi to znamená, že správce osobních údajů je povinen shromažďovat pouze to, k čemu má důvod. Po dobu nezbytně nutnou, tedy pokud to vyžaduje zákon, nebo po jakou k tomu je věcný důvod, po jejich skončení je nutné osobní údaje korektně vymazat. Přístup k osobním údajům by měla mít pouze taková skupina zaměstnanců, která má věcný důvod, odbornou způsobilost a v neposlední řadě také odpovídající mlčenlivost.

Příklad

Obchodní společnost je oprávněna shromažďovat osobní údaje o svých klientech v souvislosti s konkrétními obchodními případy. Jakékoliv další informace o chování a zvycích konkrétního klienta jsou podmíněny souhlasem. Organizace nemůže shromažďovat osobní údaje

Další povinností správce osobních údajů je **obezřetný přístup** ke spravovaným osobním údajům. V praxi to znamená zodpovědnost za svěřené osobní údaje. Tato zodpovědnost má povahu technických opatření, elektronických opatření a v neposlední řadě i organizačních opatření. Břemeno zajištění bezpečnostních opatření je vždy na tom, kdo osobní údaje spravuje, netýkají se jakkoliv subjektů osobních údajů.

Příklad

Banka, která shromažďuje osobní údaje svých klientů je odpovědná za veškerá technická a elektronická opatření, stejně tak jako je odpovědná za profesionální chování svých zaměstnanců. Klient má právo na ochranu svých osobních údajů.

V případě zneužití osobních údajů, ztráty osobních údajů, nebo jiného **závažného pochybení**, je správce osobních údajů povinen provést nápravná opatření. V případě mimořádně závažných případů je povinen o tomto uvědomit subjekt osobních údajů a zároveň nadřízený správní orgán, kterým je v tomto případě UOOU (Úřad pro ochranu osobních údajů).

Příklad

Finanční společnost, která Vám poskytuje krátkodobý osobní úvěr, byla napadena hackerem, který měl přístup k databázi klientů a výši osobních půjček. V případě zjištění je povinna tuto skutečnost sdělit svým klientům a nadřízenému správnímu orgánu. Pochopitelně je povinna učinit příslušná opatření, které minimalizují opakování dané situace, což nemá vliv na již zmíněnou oznamovací povinnost.

1.3 Povinnosti správce osobních údajů = práva subjektu osobních údajů

GDPR přináší některé nové povinnosti pro správce osobních údajů a práva pro subjekty osobních údajů. Tyto povinnosti mohou být upravené národní legislativou, nebo dílčími normami konkrétních správců osobních údajů. Ve své podstatě mají však za úkol zaručit práva člověka, jehož osobní údaje jsou zpracovávány. Jedná se o následující povinnosti:

- právo na znalost stavu vedení osobních údajů,
- právo znát historii využití a zpracování,
- právo na správnost údajů vedených o subjektu,
- právo na přesun jinému správci,
- právo na výmaz.

Právo na znalost stavu vedení osobních údajů je prvním a základním právem. Toto se týká všech lidí a všech organizací, které zpracovávají osobní údaje. Každý člověk má právo na informovanost o tom, zdali daná organizace spravuje jeho osobní údaje a to bezplatně. Organizace může tento proces konkretizovat vlastním normativem, nesmí však odmítnout tuto informaci podat.

Příklad

Pokud směřujete dotaz např. obchodní společnosti, tato je povinna Vám sdělit, zda shromažďuje Vaše osobní údaje. V případě nemocnice může jít o pacienta, zaměstnance, dodavatele, nebo například návštěvu. Vzhledem k náročnosti zpracování takového sdělení, může organizace stanovit např. formát dotazu, termín sdělení, atd. Nemůže však poskytnutí této informace odmítnout, pokud se týká Vaší osoby. Poskytnutí této informace by mělo být bezplatné, neb je na něj právní nárok.

Právo znát historii využití a zpracování navazuje na předchozí právo. Pokud někdo shromažďuje Vaše osobní údaje, je povinen Vám sdělit co, za jakým účelem, jak dlouho již a jak dlouho ještě, respektive jakým způsobem jsou Vaše osobní údaje zpracovávány. Dotaz v tomto případě je obdobný předchozímu případu.

Právo na správnost údajů vedených o subjektu dalším právem. Pokud někdo spravuje Vaše osobní údaje, máte právo na to, aby se jednalo o korektní podobu, která odpovídá skutečnosti. V případě, že na případné nejasnosti, nebo chyby správce osobních údajů upozorníte, měl by neprodleně realizovat opatření vedoucí k nápravě.

Příklad

V prostředí MHD nezaplatíte jízdné a setkáte se s revizorem dopravního podniku, který Vám udělí pokutu a zaplacení jízdného. Nemáte u sebe dostatek peněz, proto dostanete instrukce kam a jak zaplatit. Následně na to zapomenete a nereagujete na písemnou výzvu dopravního podniku. Ten předá řešení advokátní kanceláři, která Vás zařadí do databáze dlužníků. Po zaplacení Vašich závazků ale naopak advokátní kancelář opomene dát pokyn k výmazu z registru dlužníků. Při žádosti o hypotéku Vás banka nalezne v databázi neplatičů a odmítne poskytnout úvěr. V tomto případě se tedy můžete obrátit nejen na příslušnou advokátní kancelář s tím, aby zadala obratem pokyn na výmaz nepravdivé skutečnosti, ale také na provozovatele daného rejstříku, či databáze. Na toho se můžete obrátit s požadavkem výmazu dané skutečnosti, nebo s požadavkem o dočasné zneplatnění daného záznamu, nebo o doplnění o skutečnost, že záznam je předmětem sporu. V případě odmítnutí se můžete obrátit na soud, který by měl dopomoci k naplnění Vašich práv.

Právo na přesun jinému správci máte v případě, že daná organizace je správcem Vašich osobních údajů, tedy že jimi skutečně disponuje. V tomto případě jste oprávněni určit toho, komu mají být Vaše osobní údaje poskytnuty. Správce má v tomto případě právo na dotaz stran ověření Vaší totožnosti, formátu poskytovaných údajů, kontaktu na příjemce, atd. Toto vše by mělo vycházet z interní normy správce osobních údajů.

Posledním klíčovým institutem je **právo na výmaz**, někdy také označované jako právo na zapomenutí. Subjekt osobních údajů má právo požádat správce osobních údajů o výmaz toho, čím vůči jeho osobě disponuje. Tento krok má ale určité omezení. Správce osobních údajů je povinen i nadále spravovat osobní údaje spravované na základě zákonného důvodu, respektive oprávněn i nadále spravovat osobní údaje spravované na základě oprávněného zájmu. Je tedy povinen vymazat vše nad tento rámeček.

Příklad

Pokud přijdete do banky a požádáte jako její klient o výmaz, měla by na to banka reagovat následovně. Ponechá si veškeré údaje, které mají povahu zákonnou, nebo povahu oprávněného zájmu. Vše ostatní vymaže, nebo to nesmí požit k jiným než výše uvedeným důvodům. Na základě tohoto Vám tedy banka může zaslat tištěný výpis z Vašeho účtu, nemůže Vám však již zasílat marketingové dopisy, ačkoliv zná Vaši doručovací adresu.

1.4 Základní orientační body

Výše uvedené zásady a povinnosti tvoří kostru GDPR, v praxi však mohou nabývat mnoha podob. Z obecného pohledu subjektu osobních údajů je nejlepší se obrátit s konkrétním dotazem na právní kanceláře, nebo přímo na ÚOOÚ. V případě nejasnosti směřující ke konkrétní organizaci, máte dvě další možnosti. První je osoba zodpovědná za ochranu osobních údajů, nebo pověřenec pro ochranu osobních údajů, druhou je směrnice, která danou oblast v organizaci řeší.

Každá organizace, která je správcem osobních údajů má zpravidla pracovníka, který je za tuto oblast zodpovědný. V případě velkých zpracovatelů má tato organizace zřízenou pozici **pověřence pro ochranu osobních údajů**. Kontaktujte tohoto člověka, mělo by to zjednodušit vyřešení daného problému nebo požadavku.

Každá organizace spravující osobní údaje řeší tuto oblast zpravidla **vnitřní směrnici**. Požádejte o tuto směrnici, měla by Vám být zpřístupněna alespoň v té části, která se týká Vašeho požadavku. Pokud ji organizace nemá, je povinna naplnit dikci zákona, což bývá bez dané směrnice spíše ku prospěchu subjektu osobních údajů.

Kontrolní otázky a náměty pro samostudium

1. Jaký má nařízení GDPR rozsah a kterých zemí EU se týká?
2. Co znamená zkratka GDPR?
3. Jak nové nařízení koresponduje s předchozí legislativou v naší zemi?
4. Je GDPR závazné pro všechny organizace a instituce v naší zemi?
5. Je postavení školy stejné jako postavení orgánu veřejné moci?
6. Jaké jsou základní principy nařízení GDPR?
7. Co představuje subjekt osobních údajů, správce osobních údajů a zpracovatel osobních údajů? Jaký je mezi nimi vztah?
8. Může být fyzická osoba zpracovatelem osobních údajů?
9. Může být právnická osoba subjektem osobních údajů?
10. Může být orgán veřejné moci správcem osobních údajů?
11. Co je a co není osobním údajem?
12. Lze osobní údaje shromažďovat i bez souhlasu dotčené osoby?
13. Na základě jakých důvodů lze shromažďovat osobní údaje?
14. Lze s osobními údaji obchodovat?
15. Kdy je třeba souhlas dané osoby ke shromažďování osobních údajů?
16. Lze udělit souhlas se shromažďováním osobních údajů i ústně?
17. Lze shromažďovat osobní údaje o člověku z jiné země EU, jiné země mimo EU?
18. Jaké osobní údaje nelze shromažďovat?
19. Lze shromažďovat osobní údaje, které budeme možná potřebovat v budoucnu?
20. Jaký podíl zodpovědnosti na zabezpečení osobních údajů má osoba, které je předmětem zájmu?
21. Koho lze kontaktovat v případě, kdy jsou mé osobní údaje zneužívány?
22. Jaká instituce je v naší zemi pověřena dohledem nad dodržováním zásad GDPR?
23. Jaká jsou práva osob, jejichž osobní údaje shromažďujeme?
24. Jaké jsou povinnosti organizací (institucí), které shromažďují osobní údaje?
25. Jakým způsobem jsou nastavena pravidla GDPR ve vaší organizaci?
26. Je ve vaší organizaci osoba, pověřená dohledem nad dodržováním GDPR?

SHRNUTÍ

Osobní údaje se stávají důležitou, ba dokonce klíčovou komoditou budoucnosti. Již dnes mají velkou cenu nejenom z pohledu obchodního, ale především z pohledu osobního. Způsobů, jakými jsou naše osobní údaje získávány, jsou stovky (Facebook je jenom kapkou v pověstném moři). Způsobů, jakými jsou údaje následně zpracovávány, jsou tisíce, uživatelů, kteří se k nim mohou dostat, pak miliony. Přistupujme proto ke svým osobním údajům s náležitou ostražitostí a pečlivostí, ochraňujme si svoje soukromí. GDPR je na naší straně, ale zodpovědnost je na nás.

POUŽITÁ LITERATURA

ÚZ č. 1319 - *Zpracování osobních údajů, GDPR*. Sagit, a. s., podle stavu k 1. 5. 2019, 96 stran. ISBN: 978-80-7488-353-8

PdF UP v Olomouci, Žižkovo nám. 5, 771 40 Olomouc

Centrum celoživotního vzdělávání

www.ccv.upol.cz

